

Tématem mé bakalářské práce je „Pavlík Morozov a jeho role v komunistické výchově sovětské mládeže“. Jejím cílem je analýza mýtu postavy Pavlíka Morozova, která v sovětském období sloužila jako vzor pro výchovu "nového sovětského člověka", v konfrontaci se skutečností.

V druhé kapitole, nazvané Pavlík jako vzor sovětských dětí, se budu věnovat významu a vnímání Pavlíka Morozova, který udal svého vlastního otce. Tímto činem dokázal, že si cení více zájmů státu než své vlastní rodiny. Díky svému hrdinskému činu se stal vzorem několika generací sovětských dětí.

Třetí kapitola objasňuje důvody a popisuje způsoby tvorby mýtu o Pavlíkovi. Sovětská vláda ponechala pouze kostru jeho skutečného životního příběhu, zbytek si dotvořila podle svých potřeb. Je zde uvedeno několik příkladů prostředků, jimiž se snažila socialistická propaganda dostat do podvědomí dětí (vzor chování, který měly následovat).

Ve čtvrté kapitole jsou uvedeny tři odlišné verze Pavlíkova příběhu. Verze spisovatele Jurije Družnikova podrobně rozebírá jednotlivá fakta uváděná v oficiální verzi a na základě důkazů dokládá jejich smyšlenost či popírá jejich pravdivost.

Pátá kapitola se zabývá fenoménem udavačství, kterého se stal Pavlík Morozov symbolem. Udávání se stalo každodenním jevem, při kterém docházelo až k absurdním situacím.

~

~-----

Následující kapitola je věnována dětem, které si údajně vzaly příklad z Pavlíka a zopakovaly jeho hrdinský čin. Na příběhu Kolji Mjagotina je zřetelné, jakým způsobem byly upravovány různé příběhy pro záměry sovětské vlády.